

Р. Е. Мисько-Пасічник

Левицька Галя

ЛЕВИЦЬКА Галя (справж. – Левицька-Крушельницька Галина (Олена) Львівна; 23. 01. 1901, м. Порохник, нині Ряшів. воєводства, Польша – 13. 07. 1949, Львів) – піаністка, педагог. Дочка [Лева](#), сестра Стефи Левицьких, дружина [Івана](#), мати [Лариси](#), бабуся [Тетяни](#) Крушельницьких. Професор (1940). Закін. Академію музики й виконав. мистецтва у Відні (1920; викл. Є. Лялевич), Школу вищої майстерності у проф. П. Вайнгартена при ній. Вивчала також медицину, графологію, знала 8 європ. мов. Від 1920-х рр. проводила концертну діяльність (Відень, Прага, Перемишль, Стрий, Львів). Виконувала твори Л. ван Бетговена, Ф. Шопена, Ф. Ліста, а також сучас. укр. композиторів: В. Барвінського, М. Колесси, Р. Сімовича, Н. Нижанківського, П. Козицького, Л. Ревуцького, Б. Лятошинського, В. Косенка. 1929–32 удосконалювала фортепіанну майстерність у нім. піаніста Е. Петрі у Львові. 1936–37 створила низку темат. концертів, присвяч. музиці різних стилів – класич., романтич., а також спец. укр. музиці (увійшли твори М. Лисенка, сучас. композиторів Галичини та Рад. України). Л. – перша виконавиця низки творів галиц. композиторів: В. Барвінського (цикл «Канцона. Серенада. Імпровізація», 1922; цикл «Любов», 1931), М. Колесси (Сюїта, 1931), З. Лиська (Соната), Р. Сімовича (2-а Сюїта; обидва – 1937). Належала до типу піаністів-інтелектуалів. Її манера гри відзначалася чол., лапідар. способом вислову, позбавленим зовн. бравури і театр. пози, особливу увагу приділяла педалізації. Виступала як учасниця камер. ансамблів із сестрами Стефанією (скрипка) і Марією (віолончель), а також [Р. Криштальським](#) (скрипка), [П. Пшеничкою](#) (віолончель), [В. Стеценком](#) (скрипка). Виконувала партії фортепіано у концертах М. Голинського, О. Бандрівської, М. Сабат-Свірської. Від 1926 викладала у Стрий. філії Вищого муз. інституту (нині Львів. обл.). 1929–39 – проф. Вищого муз. інституту; 1939–40 – директор муз. школи при Консерваторії; 1940–41, 1945–49 –

професор кафедри спец. фортепіано Консерваторії; 1941–43 – викладач Держ. муз. школи (усі – Львів). Серед учнів – [О. Криштальський](#), Ю. Новодворський, О. Шпот. Авторка рец., метод. розвідок з питань виконавства, а також кн. «Микола Лисенко: біографія у 15-ти новелах» (1938; 1997; під псевд. Оксана П'ятигорська), «Основи сучасної педалізації» (1997; обидві – Львів).

Рекомендована література

1. Барвінський В. З концертової салі. Концерт Галі Левицької // Діло. 1927, 15 листоп.;
2. Його ж. Фортеп'яновий вечір Галі Левицької // Новий час. 1933, 12 берез.;
3. Нижанківський Н. Галя Левицька // УВ. 1936, 26 листоп.;
4. Гелитович К., Колесса К. Життя, віддане музиці // Музика. 1983. № 2;
5. Михальчишин Я. Піаністка, гідна подиву // НС. Варшава, 1985, 12 трав.;
6. Криштальський О. Спогади про львівських піаністів // Бібліографія українознавства. Л., 1994. Вип. 2;
7. Медведик П. Діячі української музичної культури // Зап. НТШ. Т. 132: Пр. Музикозн. комісії. Л., 1996;
8. Кашкадамова Н. Фортеп'яне мистецтво у Львові: Ст. Рец. Мат. Т., 2001;
9. Крушельницька Л. Рубали ліс: Спогади галичанки. Л., 2001;
10. Лабанців-Попко З. Сто піаністів Галичини. Л., 2008;
11. П'яністка та педагог Галина Левицька: Мат. обл. конф. викл. фортеп'ян. відділів муз. училищ та мист. шкіл, присвяч. пам'яті Г. Левицької (Львів, 6 жовт., 2004). Л., 2012.

Бібліографічний опис:

Левицька Галя / Р. Е. Мисько-Пасічник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-53722>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).